

sæd, gennem denne Bestemmelse vil opnaa en Pris, der i Øjeblikket er mindst 43 Kr. — der maa ogsaa være et Tillæg der for hollandsk Vægt — og muligvis noget højere, medens det vil være ganske udelukket, at en Landmand i Øjeblikket kan opnaa 42 Kr. i de allerfleste Egne af Landet, sandsynligvis for Havre kun 39 Kr. og for Byg ca. 40 Kr. Naar den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Mads Jensen) som Begrundelse herfor anførte, at de, der ikke dyrker Brødkorn, ogsaa skulde yde deres Bidrag, er det en Reminiscens fra tidligere Aars Kornlove, og det er en ejendommelig Maade at yde Bidrag paa, at faa 2—3 Kr. mere for hver Tønde Byg og Havre, de afleverer, end de kan faa i fri Handel i Øjeblikket, men det skyldes, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til den store Forskel paa denne Kornlov og sidste Aars Kornlov.

Med Hensyn til de Mængder, der kunde tænkes at indkomme ved dette Ændringsforslag, skal jeg oplyse, at der som Resultat af sidste Aars Kornlov, hvor der jo var en Bestemmelse om en saadan Ligning, fremkom i alt 86 000 Tdr. Byg og 31 000 Tdr. Havre og Blandsæd, i alt 117 000 Tdr. Vaarsæd. Det var alt, hvad der kom ind ved denne Ligning af Vaarkorn sidste Aar, og det fremkom ikke ved Ligning efter den Ordlyd, som staar nævnt, og som ganske vist er skrevet ud af Kornloven for sidste Aar: „Jordbrugere, som ikke har dyrket Rug eller Hvede, skal til Statens Lagre“ o. s. v. De Jordbrugere, der ikke dyrker Rug eller Hvede, ikke har saa meget som en Skæppe Land med Rug eller Hvede — og det er dem, der er nævnte her —, er praktisk talt ingen, de betyder ikke noget her i Landet. Jeg har spurgt Brødkornsadministrationen, om den kunde oplyse mig om, hvor meget det betød, men de svarede mig, at det var de ikke i Stand til med det samme; de kunde kun sige, at det var praktisk talt intet, der fremkom paa den Maade. De 117 000 Tdr. Vaarsæd er derimod kommet som Resultat af den næstfølgende Bestemmelse i Kornloven, hvor der staar, at de Jordbrugere, som ikke har dyrket $\frac{1}{16}$ af deres Agerjord med Brødkorn eller afleveret mindst 2 Tdr. Brødkorn pr. 1 000 Kr. Jordværdi, skal aflevere Vaarsæd. Der er altsaa en Del Jordbrugere, der ikke har dyrket $\frac{1}{16}$ af deres Areal med Brødkorn, og som ikke har kunnet aflevere 2 Tdr.

Rug eller Hvede. Men saaledes som Ændringsforslaget er formet her, kan jeg sige, at det vil dreje sig om meget faa Tusinde Tønder, om man overhovedet kommer op paa tusind Tønder Vaarkorn. Hvis der skal være Tale om at indsætte en saadan Bestemmelse, maa den i hvert Fald have samme Form som den tilsvarende i de sidste Aars Kornlove. Men selv om den havde denne Skikkelse, vilde det kun dreje sig om i alt 117 000 Tønder, der paa denne Maade vilde komme ind, og jeg vilde rigtignok mene, at det var fuldkommen uforvarligt at tilbyde Ombytning med Byg, Havre og Blandkorn til Landmændene paa et Grundlag som det her foreliggende, ja, selv med den Tilføjelse, jeg maa anse for ganske nødvendig, at det bliver en vis Mængde Brødkorn, der skulde ansættes som mindste Maal for Aflevering. Thi hvad vilde dette Tilbud om Ombytning betyde? Der er godt og vel 180 000 Landbrugere, der afleverer Vaarsæd, og hvis de faar Tilbud om Ombytning af 10 hkg, og hvis de vil benytte det — hvad jeg ikke tror —, vil der indkomme 1,8 Mill. hkg. Der kan saa sandelig være Grund til at indføje en Bestemmelse om, at forsaavidt Mængden ikke skulde slaa til, skal de mindre Jordbrugere fortrinsvis have Adgang, men at forede de Tønder, der kan komme ind, Landet over, vil kræve et Skøn, som det er overordentlig vanskeligt at foretage. Det hele, der kommer ud af dette Forslag, er i Virkeligheden kun dette, at man bebyrder Administrationen, nødvendigvis Opretholdelsen af kommunale Nævn, gør det nødvendigt, at Statslagrene skal gøre Regnskab og dirigere den Smule Korn, det her drejer sig om, fra den ene Ende af Landet til den anden. I øvrigt er Forslaget dannet efter den gamle Recept, som saa mange af vore krigsøkonomiske Foranstaltninger er dannede efter, dette: synes at være noget, ikke at være noget. Landmændene kan nok handle med hinanden indbyrdes — det er jo endogsaa noget, de fleste sætter megen Pris paa —, og en saadan Handel er meget ligetil; naar en Landmand kan faa 40 Kr. for sit Byg hos sin Nabo, sælger han det til ham, men skal det sendes til den anden Ende af Landet, træder Handelsstanden ind som Formidler ved den Bytning, der her finder Sted. Men jeg har den Opfattelse, at det vil Handelsstanden ogsaa meget bedre kunne gøre, end vi kan ved at sætte det store Apparat med kommunale Nævn Lan-